

Nok om det! Det skal ikke blive til en generel narkodebat, men jeg syntes, jeg ville dele disse tanker med andre. Men dette lovforslag er selvfølgelig ikke svaret på narkoproblemet.

Om V's og K's beslutningsforslag skal jeg ganske kort sige, at vi foretrækker den facon, der er valgt i lovforslaget, i stedet for at man hæver minimumsstraffen. Vi synes, det er dårlig lovteknik at bearbejde strafferammerne på den måde. Vi foretrækker altså den fremgangsmåde, som er valgt af Justitsministeriet.

Og for så vidt angår udlændingedelen af V's og K's forslag – eller er det K's og V's? – vil jeg henvise til det lovforslag fra indenrigsministeren, som vi skal i gang med om lidt, og sige, at den model, der dér er valgt, er den, vi vil støtte. Det automatiske og obligatoriske, der ligger i V's og K's forslag, for så vidt angår udvisningerne, må vi afvise.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Noget af det sidste, som hr. Bjørn Elmquist var inde på om forsøgene i Schweiz, lød interessant. Der er muligvis noget, vi kan snakke om dér.

Men der var tidligere i indlægget fra hr. Bjørn Elmquist en bemærkning, som underer mig lidt. Hr. Bjørn Elmquist sagde, at den nuværende lovgivning ikke fungerede, og at det nok ikke havde nogen virkning på antallet af stofmisbrugere og narkomaner, hvor meget straf de fik. Men når nu vi havde gjort det ulovligt, skulle det også virke, så skulle det også effektueres.

Den argumentation, at fordi vi godt nok har en lov, der gør nogle ting ulovlige og umulige, og som ikke fungerer, og det kan den heller ikke komme til, skal der i hvert fald sættes hårdt mod hårdt, lyder for mig lidt som sådan en Erasmus Montanus-argumentation rent rets-politisk.

(Kort bemærkning).

Bendt Bendtsen (KF):

Det, der bringer mig herop, er den radikale ordførers indlæg. Man begynder nu at tale om udlevering af heroin, samtidig med at man ønsker at skærpe straffene.

Vi oplever i dag en radikal ordfører, der kan støtte forslaget. Jeg må notere mig, at tirsdag den 16. januar 1996 behandlede vi beslutningsforslag nr. B 62 her i salen, hvor vi netop gik ind for at få hævet strafferammen for salg af narkotika på gadeplan og for udvisning af udlændinge, der er dømt for gentagen narkokriminalitet.

Da var ordene direkte fra den radikale ordfører: Vi kan ikke støtte det, det må jeg sige ligeud. Vi kan ikke acceptere eller gå ind for en forhøjelse af strafferammen.

Det er så det, der er sket i løbet af disse måneder, men vi kan da kun glæde os over, at man kan blive klovere.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Lad mig starte med det sidste først.

Vi har også i dag afvist at hæve strafferammen. Det sagde jeg udtrykkeligt. Vi synes, det er en dårlig idé at gå ind i strafferammerne, men det er tværtimod en god idé, som regeringens forslag går ud på, at angive, hvad der skal være en skærpende omstændighed ved udmålingen af den forskyldte straf inden for strafferammerne. Jeg kan godt komme ned og tegne det for hr. Bendt Bendtsen, hvis han ikke kan forstå det ved, at jeg siger det. Der er en meget stor forskel.

At jeg sagde sådan tidligere i 1996, skyldtes jo, at vi også på det tidspunkt mente, at domstolene naturligvis ville betragte det som en omgåelse, hvis man har disse mange små handler inden for et kort tidsrum, som så lægges sammen til én stor mængde. Det var det, jeg sagde fra talerstolen.

Dernæst til hr. Bruno Jerup. Jeg mener, at når vi har den bestemmelse her, retter den sig mod alle, der sælger narko. Jeg er mest interesseret i, at de, der sælger, men som ikke selv er afhængige af narko, bliver straffet. Og dér mener jeg, at de ikke skal slippe af sted med at omgå de strafbestemmelser, vi har, ved simpelt hen at dele handlerne op, som de har gjort.

I så henseende skal vores forbud mod at handle med narko virke, men jeg tror ikke på, at det hjælper på dem, der er narkomaner.

(Kort bemærkning).

Gitte Seeberg (KF):

Jeg ved ikke, om det er, fordi hr. Bjørn Elmquist ikke har læst vores forslag, men det er faktisk bygget op på nøjagtig samme måde som justitsministerens, nemlig sådan, at vi ikke går ind for, at vi skal hæve strafferammen, men vi går ind for, at der skal sættes nogen minimumsstraffe, altså i den nederste ende af forslaget.

Og når jeg nu er her alligevel, vil jeg også gerne sige til fru Dorte Bennedsen, som var inde på, at regeringspartierne sandelig gerne ville gøre noget, da vi behandlede vores beslutningsfor-